

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 4Cpr/3/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2511213517
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vladimír Zimányi
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2015:2511213517.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudcom Mgr. Vladimírom Zimányim v právnej veci žalobcu: Univerzitná nemocnica Bratislava, IČO 31 813 861, so sídlom Pažitková 4, Bratislava, proti žalovanému: K.. S. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XX, H., zast. Advokátskou kanceláriou BAKO JANČIAR LAVRINC - advokáti s.r.o., IČO 36 859 842, so sídlom J. Kozáčka 13E, Zvolen, o zaplatenie 1 312,64 eura s príslušenstvom
t a k t o

rozhodol:

I. Súd návrh z a m i e t a.

II. Odporcovi sa p r i z n á v a náhrada trov konania vo výške 100%.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom zo dňa 30.09.2011 (došlým súdu dňa 14.10.2011) domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 1 312,64 eura s príslušenstvom a nahradiť mu trovy konania.

V odôvodnení návrhu uviedol, že Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou (ďalej len "ÚDZS" alebo "Úrad") v konaní vedenom pod zn. ZS 103/00001/2010 navrhovateľovi ako poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti uložil pokutu 4 900,- eur za to, že pacientke navrhovateľa p. S. T. (ďalej aj "pacientka") nebola poskytnutá zdravotná starostlivosť v súlade s ust. § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti. Jedným z lekárov, ktorí ako zamestnanci navrhovateľa pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti zhora uvedenej pacientke pochybili, bol aj odporca K.. S. A.. Škodová komisia navrhovateľa navrhla zosobniť škodu, ktorá uložením pokuty navrhovateľovi vznikla, zodpovedným zamestnancom, medzi ktorých patrí aj odporca. Výšku náhrady škody navrhovateľ určil vo výške 4-násobku priemernej mesačnej mzdy odporcu, t. j. v sume 1 312,64 eura. Odporca uvedenú sumu navrhovateľovi nezaplatil, s rozhodnutím navrhovateľa o uloženej povinnosti nahradiť navrhovateľovi škodu nesúhlasil z dôvodu, že na vyšetrení pacientky sa nepodieľal.

K podanému návrhu navrhovateľ ako dôkazy pripojil: pracovnú zmluvu, zo dňa 20.05.2006; dohodu o zmene pracovnej zmluvy, zo dňa 30.06.2006; opis pracovného miesta, zo dňa 01.06.2006; rozviazanie pracovného pomeru, zo dňa 22.10.2009; rozhodnutie Úradu č. k. ZS 103/00001/2010, zo dňa 12.02.2010; protokol č. XXX/XXXX, zo dňa 30.09.2009; nápravné opatrenie k protokolu č. XXX/XXXX, zo dňa 16.10.2009 + oboznamovací list; zápisnicu č. 5 zo zasadnutia škodovej komisie (navrhovateľa) dňa 16.12.2010; protokol o škode, zo dňa 09.04.2010; rozhodnutie riaditeľa (navrhovateľa) na zosobnenie škody, zo dňa 12.01.2011 a k nej prislúchajúcu korešpondenciu sporových strán; rozhodnutie škodovej komisie navrhovateľa o znížení sumy vymáhanej škody od odporcu; rozhodnutie o zmene výšky zosobnenej škody a výzva na úhradu, zo dňa 26.04.2011.

Na návrh odporcu súd uznesením č. k. 4Cpr/3/2011-54 zo dňa 09.01.2012 konanie prerušil až do právoplatného skončenia súvisiacej trestnej veci odporcu (ktorá bola vedená na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 4T /20/2012). Podaním došlým súdu dňa 14.11.2013 odporca požiadal o pokračovanie v tomto konaní, z dôvodu právoplatného skončenia trestného konania; k návrhu pripojil rozsudok Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 4T/20/2012, zo dňa 22.08.2013, právoplatný dňom 07.09.2013 (ďalej aj "trestný rozsudok").

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu, listinných dôkazov, pripojeného trestného spisu, výpoveďami účastníkov a ich zástupcov, a zistil tento skutkový a právny stav:

Zo zriaďovacej listiny a rozhodnutí MZ SR súd zistil, že navrhovateľ s účinnosťou od 01.07.2010 má zmenené meno z predchádzajúceho "Fakultná nemocnica s poliklinikou Bratislava" (ďalej aj "FNsP") na terajšie "Univerzitná nemocnica Bratislava" (ďalej aj "UNB").

Z pracovnej zmluvy na kratší pracovný čas zo dňa 26.05.2006 súd zistil, že účastníci sa dohodli na pracovnom pomere s účinnosťou od 01.06.2006, na dobu neurčitú, s miestom výkonu práce FNsP, bez skúšobnej doby, s dohodnutým druhom práce: lekár v úväzku 0,1.

Z dohody o zmene pracovnej zmluvy na kratší pracovný čas zo dňa 30.06.2006 súd zistil, že došlo k zmene úväzku z 0,100 na 0,200, t. j. na 8 hodín týždenne.

Z Opisu pracovného miesta zo dňa 01.06.2006 súd zistil, že odporca na funkciu lekár bol zaradený na pracovisko I. chirurgická klinika, s popisom pracovnej činnosti: práca na lôžkovom oddelení chirurgie, ambulancii a operačné výkony.

Z listu navrhovateľa zo dňa 22.10.2009, adresovaného odporcovi súd zistil, že navrhovateľ súhlasil so skončením pracovného pomeru dohodou, ku dňu 31.10.2009.

Z rozhodnutia Úradu č. k.: ZS 103/00001/2010 zo dňa 12.02.2010 súd zistil, že Úrad uložil navrhovateľovi pokutu vo výške 4 900,- eur, z dôvodu pochybenia pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti pacientke S.. T..

Z protokolu Úradu č. XXX/XXXX o vykonanom dohľade na mieste zo dňa 30.09.2009 súd zistil, že Úrad na podnet dcéry pacientky vykonal prešetrenie poskytovania zdravotnej starostlivosti pacientke, za dohliadané obdobie od 23.03.2009. Podľa tohto protokolu Úrad zistil, že pacientku vyšetřovali dňa 23.03. 2009 K.. K. Š. a dňa 26.03.2009 K.. S. A. (odporca). V predmetnom protokole sú uvedené aj vyjadrenia oboch lekárov o tom, aké vyšetřenia vykonali, čo zistili a ako postupovali. Ďalej sú v protokole uvedené zistenia súdno-lekárskej pitvy. Na základe vykonaného šetřenia dospel Úrad k záveru, že pacientke nebola v dohliadanom období I. Chirurgickou klinikou FNsP Bratislava, nemocnica Staré mesto, poskytnutá adekvátna zdravotná starostlivosť a že zdravotná starostlivosť zo strany poskytovateľa (navrhovateľa) nebola v súlade s ust. §4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti a že zdravotná dokumentácia nebola vedená v súlade s ust. § 19 až 21 cit. zákona.

Zo zápisnice č. 5 zo zasadnutia škodovej komisie (ďalej aj "ŠK") dňa 16.12.2010 súd zistil, že pod č. 27/2010 bola riešená pokuta ÚDZS 4 900,- eur - pacientka S. T.V.. Škodová komisia navrhla postih voči K.. K. Š. v sume 1 038,- eur a voči K.. S.. A. (odporcovi) v sume 3 862,- eur s čím riaditeľ navrhovateľa súhlasil.

Z listu zo dňa 12.01.2011, vo veci rozhodnutia riaditeľa na zosobnenie škody (doručeného odporcovi dňa 19.01.2011) súd zistil, že predsedníčka ŠK oznámila odporcovi, že podľa zápisnice č. 5 ŠL zo dňa 16.12.2010 v bode 27/2010 - pokuta ÚDZS 4 900,- eur riaditeľ navrhovateľa rozhodol zosobniť odporcovi škodu vo výške 3 862,- eur, a zároveň ho vyzvala na jej zaplatenie.

Z listu odporcu zo dňa 24.01.2011, adresovaného navrhovateľovi súd zistil, že odporca nesúhlasil so zhora uvedeným rozhodnutím riaditeľa navrhovateľa, okrem iného aj z dôvodov, že nebolo preukázané, že dňa 26.03.2009 pacientku vyšetřoval výlučne on, a tiež namietal, že pri zosobnení škody nebola braná do úvahy ani skutočnosť, že bol zamestnancom navrhovateľa iba na 0,2 úväzok, a teda nebol zohľadnený § 186 ods. 2 Zákonníka práce.

Na cit. list odporcu zareagovala ŠK navrhovateľa tak, že navrhla pôvodné rozhodnutie zo dňa 16.12.2010 (viď zhora) zrušiť a navrhla postih odporcu vo výške 1 312,- eur (ktorá suma predstavuje žalovanú sumu), s čím riaditeľ navrhovateľa súhlasil. Tento zápis ŠK ako prílohu listu zo dňa 11.04.2011 predložila Organizačno-právnomu odboru navrhovateľa.

Z listu riaditeľa navrhovateľa zo dňa 26.04.2011, adresovaného odporcovi súd zistil, že svoje rozhodnutie zo dňa 16.12.2010 zrušil a vo veci znova rozhodol tak, že odporcovi zosobnil škodu vo výške 1 312,- eur a zároveň ho vyzval na zaplatenie uvedenej sumy.

Z uznesenia Okresného riaditeľstva policajného zboru v Bratislave I, odbor kriminálnej polície, 1. Oddelenie všeobecnej kriminality ČVS: ORP-1569/1-OVK-B1-2009 LA zo dňa 07.02.2011 súd zistil, že vyšetrovateľ PZ vzniesol obvinenie proti odporcovi za prečin usmrtenie podľa § 149 ods. 1. Ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona, z dôvodu neposkytnutia adekvátnej zdravotnej starostlivosti pacientke S.. T. dňa 26.03.2009.

Ako je už zhora uvedené, na návrh odporcu súd konanie prerušil až do právoplatného skončenia tejto trestnej veci.

Na pojednávaní konanom dňa 09.04.2014 poverený zástupca navrhovateľa (ďalej aj "PZN") na podanom návrhu trval napriek skutočnosti, že odporca bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 4T/20/2012 oslobodený spod obžaloby.

Právny zástupca odporcu (ďalej aj "PZO") žiadal návrh ako nedôvodný zamietnuť, pričom poukázal na skončené trestné konanie, v ktorom bol odporca (v procesnom postavení obžalovaného) spod obžaloby oslobodený a v ktorom konaní sa trestný súd vypořiadal s dokazovaním ohľadne zodpovednosti odporcu. Z tam vykonaných dôkazov vyplynulo, že odporca nenesie žiadnu zodpovednosť za vzniknutú škodu. Uviedol tiež, že v predmetnej trestnej veci bolo po vykonanom rozsiahlom dokazovaní preukázané, že odporca dotknutú pacientku vôbec nevyšetroval, že u navrhovateľa panoval chaos a v trestnom spise je uvedené, z akého dôvodu odporca napriek tomu, že fyzicky pacientku nevyšetroval, napísal (na príkaz jeho nadriadeného) správu pre Úrad tak, ako by pacientku osobne vyšetroval.

Za účelom doplnenia dokazovania si konajúci súd zapožičal od Okresného súdu Bratislava I spis 4T/20/2012 (ďalej aj "trestný spis").

Z vyjadrenia navrhovateľa zo dňa 02.02.2015 (došlého súdu dňa 09.02.2015) súd zistil, že popiera tvrdenia odporcu v tom smere, že pacientku nevyšetroval. Poukázal na to, že (zhora uvedený) trestný rozsudok vo výroku skonštatoval, že "odporcu oslobodzuje, nakoľko nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný" (t. j. odporca), teda "súd nekonštatoval, že skutok nespáchal obžalovaný, ale že sa v rámci trestného konania nepodarilo dokázať, že skutok spáchal odporca". Keby súd v rámci trestného konania vydal rozsudok, v ktorom by rozhodol o tom, že skutok nespáchal odporca, bol by súd v rámci občianskeho konania rozhodnutím súdu v trestnom konaní viazaný v zmysle § 135 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len "OSP"). Súd by teda bol v tomto konaní viazaný trestným rozsudkom vtedy, ak by súd rozhodol tak, že skutok nespáchal odporca. Tvrdil, že účelom tohto konania je dokázať, že zavineným konaním odporcu vznikla navrhovateľovi škoda, ktorej náhradu si navrhovateľ podaným návrhom nárokuje od odporcu.

K podaniu pripojil tieto listinné dôkazy: Vyjadrenie k sťažnosti (23.05.2009), Rozhodnutie riaditeľa o zosobnení škody - nesúhlas (24.01.2011), Protokol o škode č. 27/2010 (09.04.2010), Vyjadrenie k protokolu o škode č. 27/2010 (23.04.2010), Stanovisko k protokolu o škode č. 27/2010 (06.10.2010), Protokol č. XXX/XXXX o vykonanom dohľade na mieste (30.09.2009), Zápisnica č. XXX/XXXX o prerokovaní námietok dohliadaného subjektu k protokolu o vykonanom dohľade (23.10.2009) a Rozhodnutie ÚDZS (12.02.2010).

Tvrdil, že odporca vo vyjadrení k sťažnosti dňa 23.05.2009 vyhlásil, že s pacientkou prišiel do styku dňa 26.03.2009 a detailne popísal priebeh vyšetrovania. V trestnom konaní však uviedol, pacientku neošetroval, ale k napísaniu vyjadrenia bol donútený zo strany primára, hoci v čase napísania vyjadrenia vedel, že pacientka zomrela a že lekár, ktorý ju vyšetroval, s najväčšou pravdepodobnosťou bude čeliť trestnému oznámeniu a prípadným ďalším sankciám, a teda za daných okolností sa javí ako nepravdepodobné, že by predmetné vyjadrenie napísal, bez ohľadu na to, či na odporcu niekto tlačil

alebo nie. Ďalej navrhovateľ poukázal na to, že odporca vo svojom nesúhlase zo dňa 24.01.2011 s rozhodnutím riaditeľa uviedol, že nie je preukázané, že pacientku dňa 26.03.2009 vyšetroval výlučne on, čím odporca podľa navrhovateľa priznal, že pacientku vyšetroval. Poukázal na to, že v čase napísania tohto vyjadrenia už odporca nebol v pracovnom pomere s navrhovateľom, a teda nemohol k tomuto vyjadreniu nikým donútený. Poukázal tiež na to, že v Protokole o škode č. 27/2010 zo dňa 09.04.2010 a vo Vyjadrení sa k protokolu o škode č. 27/2010 zo dňa 23.04.2010 nadriadení odporcu (K.. K.. C., P.. a K.. K.. Ž.) zhodne uviedli, že pacientku dňa 26.03.2009 vyšetroval odporca, a že v Stanovisku k protokolu o škode č. 27/2010 zo dňa 06.10.2010 zástupca riaditeľa navrhovateľa navrhol podstatnejšiu časť škody vzniknutej navrhovateľovi zosobniť práve odporcovi. Napokon poukázal na protokol č. XXX/XXXXX o vykonanom dohľade na mieste zo dňa 30.09.2009 a Zápisnicu č. XXX/XXXX o prerokovaní námietok dohliadaného subjektu k protokolu o vykonanom dohľade zo dňa 23.10.2009, z ktorých vyplýva, že pacientku dňa 26.03.2009 vyšetroval odporca, ako aj na Rozhodnutie ÚDZS zo dňa 12.02.2010, podľa ktorého vyšetrenie pacientky odporcom dňa 26.03.2009 je jedným z konaní, za ktoré bola navrhovateľovi udelená pokuta.

Zhora uvedenými listinnými dôkazmi navrhovateľ preukazoval, že pacientku dňa 26.03.2009 skutočne vyšetroval odporca, keď podľa neho neobstojí argument, že sa nepodarilo preukázať, že pacientku dňa 26.03.2009 vyšetroval odporca.

V závere vyjadrenia sa navrhovateľ vyjadril aj k argumentácii z trestného rozsudku, že je možné, že odporca nechal v ambulancii svoju pečiatku a listiny tvoriace zdravotnú dokumentáciu (uvedené v trestnom konaní ako dôkazy) touto pečiatkou mohol označiť niekto iný. Zdôraznil, že lekár je za používanie svojej pečiatky zodpovedný a nemôže ju nechať k dispozícii tretej osobe; ak tak urobí, je zodpovedný za následky, ktoré také konanie spôsobí. Podľa navrhovateľa teda buď pacientku vyšetroval odporca alebo svojou nebanalivosťou dovolil tretej osobe dopustiť sa konania, na základe ktorého vznikla navrhovateľovi škoda. Za oba uvedené prípady nesie zodpovednosť odporca, a mal by byť zaviazaný na náhradu škody v zmysle podaného návrhu.

K záveru vyjadrenia je potrebné uviesť, že Úrad uložil navrhovateľovi pokutu v sume 4 900,- eur za to, že pacientke navrhovateľa nebola poskytnutá zdravotná starostlivosť v súlade s ust. § 4 ods. 3 zákona č. 576/ 2004 Z.z., a nie za používanie pečiatok zdravotníckym personálom navrhovateľa, a aj návrhom samotným sa navrhovateľ domáha náhrady škody vzniknutej uložením pokuty zo strany Úradu z uvedeného dôvodu.

Z pripojeného trestného spisu súd zistil, že na základe trestného oznámenia dcéry pacientky zo dňa 25.11.2009 bolo dňa 22.12.2009 začaté trestné stíhanie za prečin usmrtenie podľa § 149 ods. 14 Trestného zákona (ďalej aj "TZ"). Uznesením zo dňa 07.02.2011 bolo vznesené obvinenie voči odporcovi, ktorý proti uzneseniu podal sťažnosť, v ktorej o. i. poprel, že by sa mal dopustiť trestného činu, ktorý je mu kladený za vinu z dôvodu, že pacientku nevyšetroval, pričom uviedol, že v rámci konania pred ÚDZS vyjadrenie napísal z toho dôvodu, že bol o to požiadaný, nakoľko v ambulančnej evidenčnej knihe je uvedené jeho meno. Vyjadrenie zo dňa 23.05.2009 napísal na základe podkladov, ktoré si vyhľadal a ktoré boli v nemocnici dostupné.

Uznesením Okresnej prokuratúry Bratislava I zo dňa 09.03.2011 bola sťažnosť odporcu ako nedôvodná zamietnutá.

Zo zápisnice zo dňa 11.05.2011 o výsluchu odporcu v procesnom postavení obvineného súd zistil, že odporca opäť poprel, že by on pacientku vyšetroval, nakoľko pri jej vyšetrení neboli použité postupy, ktoré bežne používa. Správu pre ÚDZS vypracoval na základe poverenia primárom, pričom vychádzal z dostupnej dokumentácie a zo sťažnosti dcéry pacientky, a to vzhľadom na to, že podľa primára v čase vyšetrenia pacientky bol na ambulancii, bolo tam uvedené jeho meno, a to bez toho, že by si overoval, či tam v skutočnosti bol alebo nebol. Uviedol, že pacientku mohol vyšetrovať hociktorý z jeho kolegov, a tiež, že jeho pečiatku mohol použiť prítomný kolega alebo aj zdravotná sestra.

Z podanej obžaloby zo dňa 12.03.2012 súd zistil, že bola podaná na obv. v 1. rade K.. K. Š. a na obv. v 2. rade K.. S. A., a to preto, že obv. v 1. rade dňa 23.03.2009 pri vyšetrovaní pacientky nevykonal potrebné vyšetrenie a pacientku prepustil do domáceho prostredia bez potrebných ďalších vyšetrení a hospitalizácie, teda nedošlo k diagnostickému doriešeniu zdravotného stavu pacientky, následkom čoho pacientka zomrela, a voči obv. v 2. rade (t. j. odporcovi) preto, že ako službukonajúci lekár dňa 26.03.2009 po tom, ako bola pacientka pracovníkmi RZP opätovne privezená na Chirurgickú ambulanciu

FNsP Bratislava na ošetrovanie, nevykonala potrebné vyšetrenie a rozhodol o jej prepustení do domáceho prostredia bez potrebných ďalších vyšetrení a hospitalizácie, pričom vzhľadom na vek pacientky, jej predchádzajúcemu ošetrovaniu dňa 23.03.2009 ako aj vzhľadom k pretrvávajúcim a neustupujúcim bolestiam v oblasti zlomených rebier malo dôjsť k diagnostickému doriešeniu zdravotného stavu poškodenej pacientky prinajmenšom ultrazvukovým vyšetrením a k jej hospitalizácii, následkom čoho pacientka dňa 27.03.2009 zomrela.

Z trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava I č. k. 4T 20/2012 zo dňa 22.03.2012 súd zistil, že aj K.. S.. A.Í. bol uznaný vinný v zmysle podanej obžaloby, a bol u uložený trest. Trestný rozkaz (aj) odporca napadol podaným odporom zo dňa 05.04.2012.

Zo zápisnice v trestnej veci zo dňa 24.10.2012 súd zistil, že K.. S.. A. uviedol, že v marci 2009 bol zadelený na mužskú ambulanciu; vzhľadom aj na použitý postup pri vyšetovaní pacientky opäť poprel, že by pacientku vyšetroval on. Vyhlásenie k vyšetreniu pacientky napísal na nátlak primára, keďže v knihe prijatých pacientov bolo napísané jeho meno, a to napriek tomu, že primárovi povedal, že pacientku ani nevidel. Vyjadrenie napísal na základe dostupnej dokumentácie, ktorú mu zabezpečil primár. Vysvetlil aj používanie pečiatok lekárov, podľa ktorého ich mohli používať a iní kolegovia (napr. na opečiatkovanie receptov).

Z výsluchu dcéry pacientky na pojednávaní dňa 24.10.2012 súd zistil, že na otázku obhajcu odporcu, či si je 100% istá, že dňa 26.03.2009 jej matku vyšetroval odporca uviedla, že áno, pričom však pozerala a ukázala na K.. Š. (obž. v 1. rade), teda nie na odporcu.

Z výsluchu odporcu na pojednávaní v trestnej veci dňa 13.06.2013 súd zistil, že sa pridržiaval svojej predchádzajúcej výpovede, ktorú doplnil o vyjadrenie, že zmätočná situácia na ambulancii v daný deň bola podľa neho najmä v tom čase zaužívaným systémom práce, ktorý negarantoval kontinuitu starostlivosti o konkrétnych pacientov ani adekvátnu administratívnu dokumentáciu poskytnutej zdravotnej starostlivosti vzhľadom na to, že sa bežne stávalo, že sestry vyplnili niektoré časti dokumentácie za lekára a kolegovia si navzájom požičiavali pečiatky. Uviedol, že aj v tomto prípade sestrička napísala do knihy jeho meno na tom základe, že od dverí deliacich mužskú a ženskú ambulanciu mu oznámila, že RZP priviezla pacientku. Správa ošetrojúceho lekára sa podľa jeho informácií nenašla, čo len potvrdzuje jeho slová a skúsenosti o organizácii práce.

Z výpovede svedka K.. K. Ž.X.O., primára, súd okrem iného zistil, že nevedel vysvetliť ak je možné, že odporca podľa ambulancijnej knihy mal v rovnakom čase ošetrovať pacienta na mužskej ambulancii a poškodenú pacientku S.. T. na ženskej ambulancii.

Zo zadelenia na oddelenia na mesiac marec 2009 (v trestnom spise na č.l. 355) súd zistil, že v mesiaci marec 2009 bol odporca zadelený na mužskú ambulanciu.

Z rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 4T 20/2012-369 zo dňa 22.08.2013 (právoplatného dňom 07.09.2013) súd zistil, že odporca v procesnom postavení obžalovaného v 2. rade bol oslobodený, nakoľko "nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný" [pričom spoluobžalovaný K.. K.. Š. bol takisto oslobodený, "nakoľko skutok (pre ktorý bol stíhaný) nie je trestným činom"].

V odôvodnení rozsudku súd okrem iného uviedol, že zo záznamu RZP je zrejmé, že poškodenú pacientku mali priviesť dňa 26.03.2009 medzi 08.30 hod. až 09.00 hod. (presný čas sa nepodarilo určiť), a že z vykonaného dokazovania súd zistil, že K.. S.. A. v čase od 08.00 hod. do 09.00 hod. ošetroval na mužskej ambulancii. Tiež uviedol, že svedkyňa - dcéra poškodenej pacientky, sa nevedela vyjadriť, či práve K.. S.. A. ošetroval jej matku. Súd uzavrel, že z vykonaných dôkazov je zrejmé, že nebol preukázaný žiadny priamy hodnoverný dôkaz o tom, že K.. S.. A. dňa 26.03.2009 poškodenú pacientku ošetroval.

Na pojednávaní konanom dňa 16.02.2015 súd zistil, že PZN sa pridržiaval svojich doterajších vyjadrení (ústnych aj písomných) a na podanom návrhu trval, a to napriek oslobodzujúcemu trestnému rozsudku, keď zastával názor, že predloženými listinnými dôkazmi (viď zhora) preukázal, že odporca sa sám priznal k tomu, že dňa 26.03.2009 pacientku vyšetroval.

PZO vo svojej výpovedi poukázal na skutočnosti, zistené v trestnej veci odporcu, najmä že odporca bol dňa 26.03.2009 zadelený na mužskú ambulanciu, v relevantnom čase ošetroval pacientov na mužskej ambulancii, ak aj na okolnosti, za ktorých odporca napísal vyjadrenie pre ÚDZS tak, akoby poškodenú pacientku sám vyšetroval. Poukázal na neporiadok v nemocnici (systém používania pečiatok lekárov, strata zdravotných záznamov), ako aj na to, že v trestnom konaní dcéra poškodenej pacientky ako K.. A. označila úplne inú osobu (K.. Š.R. - viď zhora).

Z výpovede odporcu súd zistil, že zotrval na svojich predchádzajúcich vyjadreniach ako aj na tom, že poškodenú pacientku nevyšetroval.

PZN zopakoval svoj argument z podania zo dňa 02.02.2015 (viď zhora) v tom smere, že odporca bol zodpovedný používanie jeho pečiatky, nesmie ju nechať k dispozícii tretím osobám, v opačnom prípade nesie zodpovednosť za vzniknuté následky. Odporcovou pečaťou bola označená zdravotná dokumentácia pacientky, čím navrhovateľovi vznikla povinnosť zaplatiť pokutu.

Z vykonaného dokazovania súd zistil, že navrhovateľovi sa ani v tomto konaní nepodarilo preukázať, že by poškodenú pacientku vyšetroval odporca, že by to bol práve odporca, ktorý pacientke neposkytol zdravotnú starostlivosť v súlade s ust. § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z., za čo Úrad uložil navrhovateľovi pokutu, náhrady ktorej (v časti žalovanej sumy) sa navrhovateľ proti odporcovi podaným návrhom domáhal (tu je potrebné zdôrazniť, že Úrad neuložil navrhovateľovi pokutu za nesprávny systém používania pečiatok zdravotníckym personálom navrhovateľa).

Ako je už zhora uvedené, navrhovateľ sa domáhal proti odporcovi zaplata sumy 1 312,64 eura, titulom náhrady škody.

Podľa ust. § 420 ods. 1 zákona č. 40/1964 Občiansky zákonník (ďalej len "OZ"), každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu je 1./ protiprávne konanie, 2./ spôsobenie škody a 3./ príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním a škodou.

Škoda je majetková ujma, spočívajúca v zmenšení majetku poškodeného.

Podľa ust. § 442 ods. 1 OZ, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušíly zisk).

Pokiaľ nie sú súčasne splnené všetky tri zhora uvedené podmienky vzniku zodpovednosti za škodu, nie je možné právo na náhradu škody priznať.

V súdnej veci škodu navrhovateľa predstavuje pokuta, uložená mu Úradom z dôvodov zhora uvedených, ktorú v časti (v žalovanej sume 1 312,64 eura) navrhovateľ zosobnil odporcovi.

Prvým predpokladom na vznik povinnosti nahradiť škodu je protiprávne konanie zodpovednostného subjektu.

V súdnej veci bolo preukázané, že navrhovateľovi uložením pokuty vo výške 4 900,- eur škoda vznikla, avšak nebolo preukázané, že by túto škodu navrhovateľovi čo len sčasti spôsobil protiprávnym konaním (ktorým by bolo porušenie ust. § 4 ods. 3 zákona č. 576/ 2004 Z.z.) odporca.

Je chybou navrhovateľa, že neorganizoval a neriadil prácu na I. Chirurgickej klinike, kde došlo ku konaniu majúcemu za následok o. i. aj vznik škody navrhovateľovi tak, aby bolo možné bez akýchkoľvek pochybností zo zdravotnej dokumentácie zistiť, ktorý konkrétny zamestnanec navrhovateľa poskytoval zdravotnú starostlivosť tomu-ktorému pacientovi, aby bolo prípadne možné pri pochybení vyvodiť zodpovednosť voči konkrétnej, bezpečne zistenej osobe.

Súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že odporca bol dňa 26.03.2009 zadelený na mužskej ambulancii, kde dňa 26.03.2009 poskytoval ošetrovanie iným pacientom, a to v čase od 08.00 hod. do 09.00 hod., takže je fakticky vylúčené, aby v rovnakom čase vyšetroval poškodenú pacientku (ktorú RZP priviezla na ženskú ambulanciu v čase medzi 08.30 hod. až 09.00 hod.), ako je už zhora uvedené.

Za daného skutkového stavu je potom vylúčené, aby odporca niesol zodpovednosť za pochybenie pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti poškodenej pacientke.

Žalobca preukázal, že mu škoda vznikla, preukázal aj jej výšku, avšak nepreukázal, že by škodu zavinil protiprávnym konaním odporca, keď nebolo preukázané, že by práve odporca vyšetroval poškodenú pacientku; ne/splnením ďalších, zhora uvedených podmienok na náhradu škody sa preto súd už ďalej ani nezaoberal a rozhodol tak, že žalobu zamietol (výrok I. tohto rozsudku).

Podľa ust. § 142 ods. 1 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Za použitia ust. § 151 ods. 7 OSP, podľa ktorého "súd môže o náhrade trov konania rozhodnúť aj tak, že namiesto určenia výšky trov prizná účastníkovi náhradu trov konania vyjadrenú zlomkom alebo percentom. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia rozhodne o výške náhrady trov konania súd samostatným uznesením" súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku II. tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Krajský súd v Trnave, prostredníctvom podpísaného súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP - z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

1. v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP (rozhodlo sa vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov; ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania; účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený; v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie; nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný; účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom; rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát; súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy),
2. konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
3. súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
4. súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
5. doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a OSP, t.j. skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak
  - a/ sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
  - b/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
  - c/ odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 OSP,
  - d/ ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
6. rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

V prípade, že povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č.

233/1995 Z.z. Exekučný poriadok).